

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Kovács Kond ügyvéd által képviselt B. É. felperesnek, az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen nagyszülői kapcsolattartás szabályozása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a dr.Havas Csilla ügyvéd által képviselt G. A. érdekelt - a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. augusztus 29. napján kelt 14.K.20.748/2007/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 14.K.20.748/2007/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A megyei bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint a felperes fia és az alperesi beavatkozó házasságából 2000. szeptember 26. napján gyermek született. A szülők életközössége 2004. októberében megszakadt, ekkor az alperesi beavatkozó gyermekével az utolsó közös lakásból elköltözött. A felperes 2005. november 24. napján az illetékes gyámhivatalon felvett jegyzőkönyvben rögzítették szerint kérte unokájával a nagyszülői kapcsolattartás szabályozását. Kérelmében hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó és a gyermek elköltözése óta nem látta az unokáját. A bontóperi eljárás folyamatban van a fia és az alperesi

beavatkozó között, 2005. áprilisától ideiglenesen az anyánál van a gyermek elhelyezve, azonban a fiának biztosított kapcsolattartás sem működik. A kapcsolattartás szabályozását addig, amíg az apa kapcsolattartási jogát a bíróság véglegesen nem szabályozza, havi egy alkalommal vasárnapi és egy pénteki napon 9 órától - 18 óráig kérte megállapítani. Ezen túl karácsonykor és húsvétkor egy-egy napot kért az édesanya választása szerint. Nyári szünetben egy hét időtartamot kért megállapítani július hónapban. Vállalta a felperes, hogy az unokáját a megjelölt időpontokban az anya lakásában átveszi, onnan elviszi magával, majd a megjelölt időpontban visszaviszi.

Az elsőfokú hatóság 120.056-46/2006. számú határozatával a gyermeket kezelő pszichológus véleményére is figyelemmel a kapcsolattartást minden hónap első péntek napján 14.00 órától 16.00 óráig engedélyezte a gyermekjóléti szolgálat helyiségében, kezdetben pszichológus és az anya, későbbiekben az ő jelenlétük nélkül. Az időszakos kapcsolattartás iránti kérelmet elutasította.

Az alperes 2006. november 24. napján kelt 50.926-15/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy helyesen járt el a gyámhivatal, amikor a fokozatosság elvét követve semleges helyen, kezdetben felügyelet mellett, később szakember, majd szülői felügyelet nélkül szabályozta a kapcsolattartást, melynek célja a nagyszülő és unokája közötti hosszú ideje nem működő bensőséges viszony kialakítása és elmélyítése.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Kifogásolta, hogy a nagyszülői korlátozott láthatás elrendelése az alperesi beavatkozó befolyására történt. Ezért korlátozástól mentes kapcsolattartás elrendelését kérte.

A megyei bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint éppen a felperes és az unokája közötti kapcsolattartásban jelentkező hosszabb szünet indokolja azt, hogy annak gyakorlására fokozatosan kerüljön sor. Ezt az igényt alátámasztja a tanúként kihallgatott pszichológus vallomása is, mellyel szemben a felperes szakértői bizonyítás elrendelését nem kérte, ezért az alperes határozata jogszerű volt.

Az ítélet felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be kérelmet, mely az ítélet hatályon kívül helyezésére és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalára irányult. Előadta, hogy korlátozástól mentes kapcsolattartásra tart igényt. Jogszabálysértésként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 253. §-át és a 1997. évi XXXI. törvény 5. §-át, 9. §-át, 162. §-át jelölte meg.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében szintén a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, ellenkérelméhez csatolta az időközben meghozott bontóperi ítéletet és az Egészségügyi Tudományos Tanács szakvéleményét.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében valójában érdemi kérelmein túlmenően a bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelését támadta. Eljárási okokból is van helye a bíróság jogerős ítéletének felülvizsgálatára, ez azonban csak akkor eredményes, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen volt. A megyei bíróság az ügyben helyesen állapította meg a tényállást, és okszerű mérlegelés útján jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata jogszerű volt, ezért a felperesnek ez a felülvizsgálati kérelméből kitűnő kifogása alaptalan.

Nem alapos a felperesnek a Pp. 253. §-ára való hivatkozása, mert az ügyben a bíróság nem másodfokú bíróságként járt el, e szakaszba foglalt rendelkezések viszont a másodfokú bíróság eljárására vonatkoznak.

Ugyancsak alaptalan a felperesnek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 33. §-ának /1/ bekezdésére vonatkozó érvelése is, mert jóllehet az alperes az ügyintézésre rendelkezésére álló határidőt jelentősen túllépte, ez eljárási szabályszegés nem olyan súlyú, ami az ügy érdemi elbírálására kihatással volna.

Nem jelölte meg a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy miben sértette az alperes a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 5. §-ának e/ pontját, valamint 9. §-ának /1/ bekezdését, mert nem vitásan a felperes a kapcsolattartással érintett gyermek hozzátartozója, és nem vitatta a gyermeknek azt a jogát sem senki, hogy személyes kapcsolatait ápolhassa.

Az alperesi jogelőd és az elsőfokú hatóság a jogszabályok adta lehetőségeknek megfelelően, a gyermek és a felek körülményeinek, pszichés állapotának figyelembevételével mérlegelési jogkörben döntött a nagyszülői kapcsolattartás módjáról, idejéről. Ezért a Pp. 339/B. §-a alapján vizsgálhatta a bíróság, hogy a mérlegelés

szempontjai megállapíthatóak voltak-e és a tényállást a hatóság helyesen állapította-e meg.

Nem állapítható meg jogszabálysértés a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 1. §-ával kapcsolatban sem, mert a törvény szabályozza és védi a gyermekekért való felelősséget, és az eljárás során a kiskorú gyermek érdekeire figyelemmel jártak el.

A gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997./IX.10./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Gyer./ 257. §-ának /6/ bekezdése szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek érdekét veszélyeztető felróható magatartás vagy körülmény hiányában a kapcsolattartásra jogosulttól az elvitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem vonható meg. Az iratokból megállapítható, hogy ilyen kapcsolattartást a felperestől nem vontak meg, csak a kapcsolattartás huzamos elmaradása miatt volt szükség arra az intézkedésre, ami a fokozatosság betartásával azt ismételten lehetővé teszi.

A Gyer. 30. § /6/ bekezdése alapján lehetőség van a kapcsolattartás helyszíneként a gyermekjóléti szolgálat helyét megjelölni.

Végül nem sérült a Gyer. 30. § a/ pontja sem, mert a gyermekvédelmi közvetítői eljárás lefolytatását bármelyik fél beleegyezésének hiánya akadályozhatja. Mindezekre tekintettel az alperes mérlegelési jogkörben hozott határozatának jogszabálysértése hiányában a megyei bíróság keresetet elutasító ítélete jogszerű volt.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az alperesnek 10.000.- Ft felülvizsgálati perköltséget megfizetni.

Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapult.

Budapest, 2008. november 18.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Darák Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő